

er sat ind i en Kommission — jeg tror, det var den islandske — eller ej, om jeg har deltaget i Islandsrejsen eller ikke, kommer ikke det ærede Medlem det mindste ved. Han vilde ikke selv med, d. v. s., han vilde naturligvis gerne, men han var bange for de Krigsskibes Kanoner, som skulde følge med. Men jeg troede, det var en Sag, som laa ganske udenfor Debatten her. Hvad Kommissionen angaar, vil jeg sige, at naar jeg er tilfreds med ikke at være bleven Medlem, kunde det ærede Medlem ogsaa være tilfreds. (*K. M. Klausen*: Jeg er ogsaa tilfreds.) Naa, det var da rart, men saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem drager det ind Debatten, hvis det da ikke var en Rest af den sædvanlige Snakkesalighed, for det tror jeg, det er.

Formanden: Den sidste Udtalelse var ikke ganske heldig.

Parkov: Ved 1ste Behandling tillod jeg mig at henlede Ministerens og Finansudvalgets Opmærksomhed paa, at Lodserne ved Hundested vare uheldigt stillede, økonomisk set, idet de kun have en Aarsindtægt af deres Gerning af 400 Kr. Den har endogsaa, efter hvad der senest er meddelt mig, i det sidst forløbne Aar ikke oversteg 360 Kr. Naar dertil lægges det Statstilskud af 300 Kr., som de have, have de altsaa haft en Aarsindtægt af knap 700 Kr. Det tror jeg, alle ville være enige om at erkende, er en for ringe Indtægt til, at de paagældende kunne leve af denne Gerning. Nu ser jeg til min Glæde, at Sagen har været Genstand for Samraad, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Tak til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (*P. Madsen*), der muligvis har foraarsaget dette, idet der jo ogsaaovre paa den anden Side af Isefjorden, ved Rørvig, findes Lodser, der ere stillede under lignende Kaar.

Den ærede Ordfører anførte, at Lodserne vare ikke Statsebedsmænd. Nej, men selv om de ikke ere det, maa de være økonomisk stillede saaledes, at de og deres Familier kunne leve nogenlunde skikkelig. Jeg mener heller ikke, at de fremtidig skulle fast ansættes. Men der kan jo mulig være en Udvej. Den ærede Ordfører antydede, at man mulig kunde indskrænke Antallet. Men saa maa det gøres paa de Steder, hvor der er for mange; og saa vidt jeg ved, er der ved Hundested ikke mere end 4. Det ligger ved Indløbet til Isefjorden fra Kattégat,

hvor Sejladsen ofte kan være meget vanskelig. Tænker man sig nu, at 1 er syg, 1 eller 2 ere ude, er der kun 1 tilbage. Jeg tvivler om, at der kan være færre end 4. Men kunde man indskrænke Antallet andre Steder, saaledes at det samlede Tilskud blev fordelt mellem færre, og hvers Andel saaledes blev saa meget større, skal jeg med Glæde tage mod denne Udvej. Jeg tillader mig at henvende, at dette Spørgsmaal paa ny bliver Genstand for velvillig Overvejelse. Jeg tillod mig ved 1ste Behandling at henvende, at Statstilskuddet fordeltes saaledes, at hver af disse Lodser fik 1,000 Kr. aarlig, hvad der ikke kan siges at være for meget for en farefuld Gerning, hvor de ikke kunne paatage sig noget andet Arbejde, som ikke til enhver Tid kan forsvømmes, naar de skulle ud paa Søen. Jeg vil gerne paa ny anbefale dette Spørgsmaal til Overvejelse.

P. Madsen: Jeg vil kun sige et Par Ord angaaende Lodserne ved Rørvig, som ere omtalte sammen med Lodserne paa Hundested. Det er ikke lykkedes mig i Finansudvalget at skaffe nogen Udsigt til bedre Kaar for de omtalte Lodser. De ere imidlertid saa smaa stillede, at det er let at forstaa, at de klage til mig, naar de høre, at Funktionærerne saa mange andre Steder faa deres Kaar forbedrede. Nu ved jeg vel, at de ikke ere statsansatte; men derfor forekommer det mig dog, at der kunde være god Grund til at forhøje det nuværende Statstilskud. Den sidste ærede Taler oplyste, at de ikke kunne beskæftige sig med andet Arbejde, de skulle ud, naar som helst der er Brug for dem, hvorfor de ikke kunne have nogen Bifortjeneste. Det ærede Medlem oplyste ogsaa, hvor ringe deres Stilling i det hele er. Jeg er ganske enig med ham heri, og jeg synes derfor, at man godt kunde imødekomme deres Krav om at forhøje deres Tilskud med et Par Hundrede Kroner. Den ærede Ordfører anviste jo den Vej at indskrænke Lodsernes Antal. Men det forekommer mig ikke saa heldigt; hvem skal man nemlig afskedige? Skal man vente paa, at en af dem afgaar ved Døden eller mulig rejser bort? Men det kan jo have lange Udsigter. Det forekommer mig, at det vilde være fuldt forsvarligt, at man her gik til at forhøje Statstilskuddet for dem. Jeg kan her ganske tiltræde, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (*Parkov*) nylig har udtalt.